

Corona: selectie volgens leeftijd?

In de aanpak van de epidemie komen nu ook aan het woord, behalve de artsen, verplegers, epidemiologen, economisten, journalisten en politici: de filosofen. Ze hebben ethische richtlijnen opgesteld voor de ziekenhuizen: als er bedden tekort zijn, welke zieken gaan we *niet* verzorgen ? (zo formuleren ze het niet, maar dat bedoelen ze wel).

Ze verschillen van mening: de oudste patiënten niet, ofwel de ergst zieken niet; of nog: wie eerst komt, eerst maalt. Of nog: oude mensen die eigenlijk dood willen (ja, ja!). En wat met de oude regel bij scheepsrampen: “vrouwen en kinderen eerst” ?

Terwijl daarover gefilosofeerd wordt, zijn er gelukkig ook de huisartsen en intensivisten en longartsen en ziekenhuisbestuurders, en vele harde werkers, die al weken bezig zijn méér lokalen en méér bedden in te schakelen, en die tenten opzetten om de toestroom die verwacht wordt, te verdelen. Niet dringende medische zorg wordt uitgesteld, en meer personeel, artsen en verpleging, worden opgeroepen voor de coronapatiënten. Tevens wordt er afgesproken tussen centra dat zieken worden verhuisd in geval van overbezetting (zoals in de Elzas en Nederlands Brabant al aan de gang is: ze hebben daar minder intensieve bedden). Hopelijk zijn weken geleden reeds de fabrikanten van apparatuur aangesproken (de factuur komt later wel). De regeringsmaatregelen hebben precies tot doel de groei van het aantal zieken te vertragen, zodat iedereen kan behandeld worden. Want de toekomstige toestroom is reeds lang voorspeld, en dus is er tijd en middelen om die op te vangen. Zou het geen schande zijn voor deze rijke samenleving dat één zieke overlijdt door tekort aan behandeling? Zopas besliste de Europese Centrale Bank 1.110 miljard ter beschikking te stellen om de economie te ondersteunen.

Frank Roels, Gent.